

Mgr. Karel Štochl
Dubinská 300
267 24 Hostomice pod Brdy
ID DS: a4ec6nr

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

Ing. Petr Langer

MHMP 1177854/2024

236 004 812

Sp. zn.:

Počet listů/příloh: **10/0**

S-MHMP 821223/2024

Datum:

03.07.2024

KOORDINOVANÉ ZÁVAZNÉ STANOVISKO

Magistrátu hl. m. Prahy

podle § 176 stavebního zákona

Magistrát hl. m. Prahy vydává dle § 176 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále „stavební zákon“) koordinované závazné stanovisko.

Dle přílohy č. 1 nařízení ředitele Magistrátu hl. m. Prahy č. 1/2022 k úkolům odborů Magistrátu hl. m. Prahy a zvláštních organizačních jednotek Magistrátu hl. m. Prahy při výkonu státní správy v přenesené působnosti, zajišťuje a vydává za Magistrát hl. m. Prahy koordinované závazné stanovisko odbor územního rozvoje.

Dne 04.04.2024 byla podána na Magistrát hl. m. Prahy žádost společnosti CR-City a.s., Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, IČ: 26705427, kterou na základě plné moci ze dne 27.2.2023 zastupuje Mgr. Karel Štochl, Dubinská 300, 267 24, Hostomice pod Brdy, ve věci záměru vyhrazené stavby podle písm. b) přílohy č. 3 stavebního zákona, nazvané:

„Demolice provozní budovy ČD při Hlavním nádraží v Praze“

na pozemcích parc. č. 4372/22, 4375, 4379/5, 4372/1, 4372/26, 4378/5, 4377/5, 4372/36, 4372/27, 4372/38, 4378/6, 4377/6, 4372/39, 4372/54, 4372/59, k. ú. Vinohrady (dále „záměr“).

S ohledem na § 334a odst. 1 a 3 stavebního zákona postupoval po obdržení žádosti Magistrát hl. m. Prahy podle tohoto zákona. Vzhledem k tomu, že požadavky na ochranu všech dotčených veřejných zájmů, které Magistrát hl. m. Prahy hájí, nejsou v rozporu, vydává tímto v souladu s § 176 stavebního zákona odbor územního rozvoje

souhlasné koordinované závazné stanovisko.

Koordinované závazné stanovisko je dle § 176 odst. 5 stavebního zákona ve spojení s § 7 zákona o JES platné 5 let ode dne jeho vydání.

Odůvodnění:

Společnost CR-City a.s., Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, IČ: 26705427, kterou na základě plné moci ze dne 27.2.2023 zastupuje Mgr. Karel Štochl, Dubinská 300, 267 24, Hostomice pod Brdy podala dne 04.04.2024 „Žádost o vyjádření k záměru“, kterou odbor územního rozvoje posoudil ve smyslu § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů („správní řád“) podle skutečného obsahu jako žádost o vydání koordinovaného závazného stanoviska podle § 176 stavebního zákona.

Pro posouzení záměru byla předložena projektová dokumentace s datem 01/2023, kterou zpracovala společnost jakub cigler architekti a.s., IČO: 26489431 (dále jen „dokumentace“).

Jelikož žádost nesplňovala náležitosti pro potřeby vydání koordinovaného závazného stanoviska, vyzval dne 24.04.2024 odbor územního rozvoje žadatele k doplnění žádosti ve lhůtě 60 dní, č. j.: MHMP 862965/2024. Žadatel doplnil žádost dne 06.05.2024, č. j.: MHMP 921391/2023, a to ve stanovené lhůtě. Vzhledem k tomu, že se jedná o zvlášť složitý případ, odbor územního rozvoje usnesením ze dne 27.05.2024, č. j. MHMP 1031864/2024, prodloužil lhůtu pro vydání koordinovaného závazného stanoviska o 30 dnů na celkových 60 dnů a současně o prodloužení lhůty žadatele vyrozuměl.

Předmětem předložené žádosti je demolice budovy sloužící jako technické a personální zázemí Hlavního nádraží. V budově se nachází provozy typu sklady, dílny, kanceláře, nocležna pro pracovníky drah, jídelna, šatny, umývárny, WC, rozvodny atp. Zpevněné plochy v okolí budou sloužit aktuálně jako parkovací plochy pro zaměstnance. Záměr je tzv. vyhrazenou stavbou dle přílohy č. 3 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, resp. stavbou související s vyhrazenou stavbou.

Koordinované závazné stanovisko zahrnuje požadavky na ochranu následujících veřejných zájmů:

I. Magistrát hl. m Prahy, odbor bezpečnosti

dle ustanovení § 15 odst. 5 zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Magistrát hl. m Prahy, odbor bezpečnosti, souhlasí s povolením výše uvedeného záměru.

1. V oblasti dotčené stavbou se nenachází stavby civilní ochrany podle § 7 odst. 2 písm. i) zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, evidované podle § 15 odst. 2 písm. g) téhož zákona.
2. Stavba se nenachází v inundačním území Vltavy dle zákona č. 254/2001 Sb., zákon o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Nemůže tak dojít ke zhoršení průběhu případné povodně a ovlivnění odtokových režimů na území hl. m. Prahy a není nutné plánovat povodňové záchranné a zabezpečovací práce v dotčeném území.

3. Stavba se nenachází v zóně havarijního plánování podle zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění pozdějších předpisů. Není proto nezbytné řešit ochranu obyvatelstva před vlivy nebezpečných látek a plánovat opatření k zabezpečení ochrany jeho života, zdraví a majetku.

II. Magistrát hl. m. Prahy, odbor památkové péče

dle § 14, § 29 odst. 2 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, § 31 odst. 2, § 81 odst. 3 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a § 11 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

Magistrát hl. m. Prahy, odbor památkové péče, souhlasí s povolením výše uvedeného záměru.

OPP MHMP si postupem dle § 14 odst. 4 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, vyžádal k předloženému záměru písemné vyjádření Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Praze (dále jen NPÚ ÚOP PR), v zákonné lhůtě 20 dnů ode dne doručení žádosti o jeho vypracování.

Ve smyslu ustanovení § 14 odst. 4 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, bylo ve věci vydáno písemné vyjádření NPÚ č. j. NPÚ-311/46865/2024 ze dne 17.06.2024, které OPP MHMP obdržel dne 18.06.2024. Ve svém vyjádření tato odborná organizace konstatuje, že zamýšlené práce nejsou v souladu se zájmem ochrany kulturně historických hodnot, s tímto odůvodněním, cit.: *„Předloženým záměrem je navrhována demolice provozní budovy Českých drah, navazujících horizontálních zpevněných ploch a dalších konstrukcí v bezprostřední návaznosti, nacházejících se jižně od Seifertovy ulice v lokalitě U Bulhara. Předmětná budova vykazuje jisté kulturně historické hodnoty, pro které v dané věci (demolici provozní budovy ČD) zaujal NPÚ ÚOP PR k navrženému odmítavý postoj. Jednou z těchto kvalit je hmotové řešení, které, byť samo o sobě nahrazovalo na konci 80. let minulého století stavby ještě drobnějšího měřítka, se v současné situaci spolupodílí na jisté harmonii gradace měřítek v trajektorii zástavby při jižní hraně Seifertovy ulice (zcela na západě ještě klasické činžovní domy utvářející bloky – Hyberská – U Bulhara, dále za traťovým přemostěním právě provozní budova ČD, dále hmotově ještě výraznější monoblok Churchill II., a za náměstím Winstona Churchilla vyvrcholení v podobě brutální hmoty domu Radost (palác Všeobecného penzijního ústavu, později Dům odborových svazů). Další nespornou kvalitou představuje řešení obvodového pláště tvořeného sendvičem, kde se v exteriéru projevuje režné zdivo spolu s řadou nepříliš tradičních detailů (zkosená nároží, zkosená ostění a zkosené parapety). Na tomto výtvarném řešení vnějších fasád se výrazně spolupodílela významná architektka Alena Šrámková, mimo jiné spoluautorka Nové odbavovací haly Hlavního nádraží. Je až s podivem, jak kvalitní dílo (v rámci*

exteriérové působnosti) se podařilo vytvořit za použití upravených, tehdy běžných fasádních panelových prefabrikátů, které nejsou obecně k dané době považovány za nositele výtvarné kvality, zejména ne pak v historických prostředích. Budova jako taková rovněž dokládá jedinečný okamžik kulturně společenské změny proběhnuvší v souvislosti s revolucí v závěru roku 1989. Projekt připravený v časech předrevolučních byl těžce poplatný dobovým způsobům (stavebně technicky, architektonicky), přičemž právě v působnosti fasád byl přepracován za účasti zmíněné Aleny Šrámkové. Nabytá výtvarná svoboda a nové technické možnosti nevedly v tomto případě k realizaci díla, jehož forma rychle stárne (což se o mnohých realizacích v 90. letech nedá tvrdit ani u jinak kvalitních autorů), ale byla stvořena architektura kvalitní, jež ve své exteriérové působnosti může směle konkurovat mnohým současným realizacím, a to s časovým předstihem 30 let. Pro tyto důvody tak NPÚ ÚOP PR zaujímá k žádosti o demolici předmětné budovy odmítavý postoj.“

MHMP OPP se s názorem NPÚ ÚOP PR neztotožňuje. MHMP OPP ve věci demolice provozní budovy a prací s tím souvisejících prací vydal závazné stanovisko č. j. MHMP 1334354/2023, sp. zn. S-MHMP 433158/2023 ze dne 21.06.2023, kde práce shledal jako přípustné bez podmínek.

Nyní předložená žádost je revizí dříve projednané dokumentace bouracích prací. Rozdíly jsou patrný z předložené dokumentace a spočívají v mírném lokálním rozšíření, resp. zúžení řešeného území, korekcích odstranění areálových rozvodů vč. odstranění areálového osvětlení, odtěžení zeminy a vysvahování východním směrem k budovám CHS D a E, demolici nadzemních částí opěrných stěn po stranách vjezdu do garáží objektu CHS E a zásobovacího zálivu, odstranění zámečnických výrobků – zábradlí dělicí vjezd do CHS E a zásobovací záliv a rušení vyrovnávacích stupňů v zeleni. S vše uvedeným je spojeno i odstranění 25 ks stromů. Ve věci vlastní demolice provozní budovy bez č.p. a č. ev. návrh nedoznal žádných zásadních změn.

NPÚ ÚOP PR se k žádné z těchto změn konkrétně nevymezuje, podrobně je neuvádí ani v popisu záměru, ani ve svém odůvodnění. Tyto změny se většinou týkají konstrukcí, které jsou novodobé a vznikly v souvislosti s výstavbou sousedních novostaveb CHS D a CHS E. Nejedná se tedy o památkově hodnotné konstrukce, které by dle názoru MHMP OPP nebylo možno stavebně upravit. Výsadba je taktéž novodobá a její odstranění je nutné z důvodu provedení nutného svahování terénu v místě.

V souladu s § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, správní orgán, tedy MHMP OPP, dbá, aby závazné stanovisko v každém jednotlivém konkrétním případě bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Z takto vyjádřené zásady legitimního očekávání musí MHMP OPP vycházet při rozhodování konkrétních věcí. Při posuzování zásahů na konkrétní nemovitosti musí vždy brát MHMP OPP v úvahu i její kulturní hodnoty, historický vývoj a umístění (kulturní památka, památková rezervace, památková zóna, ochranné pásmo), z čehož pak vyplývá i stupeň a předmět ochrany v daném konkrétním případě, a tedy i posouzení MHMP OPP v závazném stanovisku.

MHMP OPP k výroku písemného vyjádření NPÚ ÚOP PR nepřihlédl a uvádí, že písemné vyjádření Národního památkového ústavu je ve smyslu ustanovení § 14 odst. 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, obligatorním podkladem pro vydání závazného stanoviska MHMP OPP, ovšem v tom smyslu, že musí být součástí spisu jako důkaz. MHMP OPP s ním nakládá jako s jakýmkoliv jiným podkladem pro

rozhodnutí a není vázán závěry, které vyslovil NPÚ ÚOP PR ve svém písemném vyjádření. Tato skutečnost vyplývá ze zásady volného hodnocení důkazů. Podle této zásady hodnotí MHMP OPP důkazy podle své úvahy, tedy na základě správního uvážení. Správní uvážení není však neomezenou úvahou a MHMP OPP si tedy nemůže počínat zcela libovolně. MHMP OPP si musí opatřovat důkazy pro rozhodnutí, z těchto vyvodit skutková a právní zjištění a poté volným správním uvážením, ovšem při respektování smyslu a účelu zákona a mezí, které zákon a předpisy vydané k jeho provedení stanoví, dospět při dodržení pravidel logického vyvozování k rozhodnutí.

K odůvodnění svého názoru v souvislosti s výše uvedeným MHMP OPP uvádí svou úvahu. MHMP OPP posoudil navržené práce se znalostí historických a architektonických hodnot stavby a urbanistických konsekvencí v řešeném místě. Dále MHMP OPP místo záměru fyzicky navštívil a stav budovy i jejího okolí je mu tedy dobře znám.

MHMP OPP, stejně jako NPÚ ÚOP PR, dbá na uchování urbanistické struktury místa, stejně tak i na uchování hodnot památkové zóny Vinohrady, Žižkov, (Vršovice). Text písemného vyjádření tyto hodnoty popisuje, ovšem v obecné rovině. Budova je součástí nejdůležitější pražské železniční stanice – železniční stanice Praha hl. nádraží (dále žst.), jako provozní budova této stanice byla i budována, a to mimo stěžejní výpravní budovu v okrajové severovýchodní části plochy žst. Stavba není součástí žádného urbanisticky komponovaného celku, protože tělesa dráhy a drážní stavby v místě byly řešeny jako funkční technické stavby a v minulosti byly dle potřeby stavěny, stavebně upravovány a demolovány. Zde lze odkázat na stavebně historický průzkum stavby (PhDr. Josef Holeček a kol., Pštrossova 207/1, Praha 1, 12/2022-02/2023), kterým disponuje jak NPÚ ÚOP PR, tak i MHMP OPP. Výjimkou jsou historická Fantova budova s odjezdovými halami a sousední budova bývalé pošty, které jsou jediným dochovaným reliktem výstavby z počátku 20. století v žst. V tomto bodě MHMP OPP tedy nespaturuje žádný architektonický či urbanistický koncept, do kterého by provozní budova zapadala. Stejně tak byly odstraněny i stavby depa a točny na jejichž místě byla vybudována nyní řešená provozní budova. Tedy ani v době vzniku, resp. době dokončení stavby nelze v širším slova smyslu hovořit o stavebním urbanismu žst.

Vnitřní prostor (plocha) žst. nebyl nikdy řešen jako nedílná součást urbanismu okolních čtvrtí Vinohrad či Žižkova a provoz a stavební akce dráhy byly vždy autonomní od soudobého městského plánování, což je dáno specifickými potřebami železničního provozu a o čemž svědčí i řešená recentní provozní budova, která je od sousední ulice Seifertova oddělena vysokou železobetonovou stěnou. Právě tato stěna znemožňuje i její organické a funkční začlenění do živého organismu městského parteru. Pozice budovy byla vybrána zcela účelově i vzhledem k přístupu k autovlaku, který zde stále funguje a dále se jedná o jediné možné místo vjezdu do prostoru železniční stanice pro složky záchranného systému k vinohradským tunelům, resp. severním kolejištím žst. Stávající stav okolí budovy umístěné blízko k tratím i k tělesu magistraly MHMP OPP ponechává bez komentáře.

Přiměřené hmotové řešení budově jako takové MHMP OPP neupírá, jedná se o stavebně stavebný kompaktní blok o pěti podlažích, z nichž čtyři jsou nadzemní. Souhrnně tedy MHMP OPP konstatuje, že o vhodnosti stavby v území, z hlediska stávající i historické urbanistické struktury, lze pochybovat, resp. ji vyvrátit, budova byla vystavěna mimo kontext dochovaných hmot (budov) žst. i mimo kontext tehdejší okolní zástavby (uliční a stavební čára) a jako veřejně nepřístupná.

Výškově je stavba vůči svému okolí nerušivá a výrazově se váže k modernistickému proudu stavební produkce konce 20. století. Hmotové a formální řešení je bližší k novostavbám projektu Churchill při ulici Italská realizovaným v minulých letech výše na terénu podél ulice Italská než k protilehlé historické uliční frontě eklektické zástavby Žižkova v ulici Seifertova, což je logické i dobou vzniku.

K historickému vývoji stavby a jejím hodnotám MHMP OPP uvádí, že předmětná stavba bez č. p. a č. ev. byla zamýšlena již od konce 80. let 20. století, tedy v době, kdy území ještě nebylo prohlášeno památkovou zónou (od roku 1993) a kolaudována byla v roce 1995. Stavba se nikterak vhodně nezačleňuje do okolního prostředí dnešní památkové zóny v části Vinohrad a sousedního Žižkova. Návrh budovy jako celku včetně kotevního systému fasády je dílem Ing. Petra Brýdla. Jedinou přidanou hodnotou stavby, kromě její dispoziční funkčnosti a uměřeného objemu, což bylo dáno provozními nároky zadání a dobou a podmínkami vzniku, je zpracování návrhu obkladu fasády od arch. Aleny Šrámkové, která byla přizvána ve fázi dokončovacích prací, a to pouze k návrhu pláště fasády, což ve svém textu uvádí i odborná organizace. MHMP OPP přínos autorky návrhu nikterak nesnižuje, pouze akcentuje její dílčí roli. Ke konstatování odborné organizace ve věci hodnocení stavby cit: „*vykazuje jisté kulturně historické hodnoty*“ a dále „*dokládá jedinečný okamžik kulturně společenské změny...*“ Lze diskutovat, cihelné a keramické obklady byly v době vzniku stavby oblíbeným a hojně užívaným motivem pro pláště mnoha novostaveb a pokud by nebyl užit zajímavý detail okosení hran, jednalo by se o prostou fasádu s cihelným obkladem. Původně zamýšlené řešení pláště se sendvičovými panely růžové barvy se dodnes dochovalo na fasádách atria stavby. Materiálově i esteticky kvalitní je tedy pouze vnější obvodový plášť, nikoli interiéry, vlastní konstrukce domu je standardní.

Stavba nadále kapacitně, technicky i environmentálně nedostačuje požadavkům na účelné využití, o čemž svědčí i žádost vlastníka o její demolici, což ovšem není v zorném úhlu památkové péče, MHMP OPP posuzuje návrh nezávisle a nezájatě pouze z hlediska památkových hodnot stavby a hodnot území, ve kterém se nachází. Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy, č. 73/2000 Sb. m. s., zavádí v čl. 11 povinnost smluvních stran, mezi které patří i Česká republika, podporovat využívání chráněných statků s ohledem na potřeby současného života, jakož i adaptaci starých budov pro nové účely, je-li to vhodné, a to při respektování architektonického a historického charakteru dědictví. Dle názoru MHMP OPP neodporuje předložený návrh podmínkám citovaného ustanovení. Přestavba ani adaptace není předmětem podání, navržená demolice se z hlediska stáří budovy, zvolené utilitární architektonické formy, a především chybějícího urbanismu místa i širší lokality, kde je stavba de facto samostatnou jednotkou a není součástí městské blokové struktury ani žádné urbanistické koncepce žst., kde by se vhodně začleňovala do okolního prostředí památkové zóny, jeví jako možná. Objemovými dimenzemi a tvarem se stavba přibližuje pouze výše na terénu položeným novostavbám CHS D a CHS E, tzn. č.p. 2581 a č.p. 2584. Panorama památkové zóny, blízké ani dálkové pohledy nebudou odstraněním stavby narušeny. Hodnotné historické prostory ani výzdoba či umělecké řemeslo se v interiéru budovy nenachází. Hodnoty interiérů jsou z hlediska památkové péče pomínutelné (dveře z listovaného papíru a plechu, svařovaná železná zábradlí, plastová okna, typové dlažby) a ani NPÚ ÚOP PR se k nim v popisu stavby blíže nevyjádřil. Plášť budovy je proveden řemeslně zručně se zajímavým detailem okosení hran obkladu, vše dle návrhu arch. Šrámkové, ale to, že byl užit kvalitní materiál a zajímavý detail, byť za přispění úspěšné architektky, nejsou stěžejní atributy stavby. Hmota a forma budovy jsou uměřené svému okolí, tento fakt ovšem nevyvažuje to, že zbylá část stavby byla realizována v nedávné době v pragmatickém duchu zamýšlené čistě provozní funkce a vyjma vnější části fasády je stavba bez výrazných památkových hodnot. Vnitřní fasády tyto hodnoty zcela postrádají a ve všech fasádách byla již projektována, a i nadále jsou plastová okna.

V současné době se jedná o veřejnosti neprostopnou část území nádražní plochy s neúčelným parterem orientovaným do ulice Seifertova, která postrádá přidané hodnoty městského urbanismu i širšího společenského využití (do prostoru žst. nelze z bezpečnostních důvodů umožnit neřízený přístup veřejnosti).

Stran odstranění staveb, které jsou součástí železničních areálů na území hlavního města Prahy, nejsou prohlášenými kulturními památkami a nevykazují ani další hodnoty, které by vedly k nutnosti jejich zachování z hlediska památkové péče, existují z nedávné doby analogické precedenty, o něž je možné rozhodovací praxi MHMP OPP opřít. Jedná se zejména o stavby v území blízkého areálu Masarykova nádraží: o již realizovanou dostavbu jižní části ulice Na Florenci dle projektu Zaha Hadid Architects, nebo o již realizovanou dostavbu severního úseku Hybernské ulice dle projektu od studia Schindler Seko architects. V těchto případech demolice starších drážních staveb se navíc jednalo o stavby nacházející se přímo na území PPR, nikoli památkové zóny.

MHMP OPP u předmětného návrhu neshledal zásadní důvody, pro které by nemohl být akceptovatelný, prostředí památkové zóny nebude navrženým zásahem negativně dotčeno, stejně tak ani ochranné pásmo PPR, na které odkazuje text písemného vyjádření NPÚ ÚOP PR.

K navazujícím terénním úpravám, demolici ŽB opěrné stěny do ulice Seifertova, demontáží kolejí a technické infrastruktury či části novostaveb CHS E a kácení zeleně se odborná organizace, mimo výčet v předmětu žádosti, dále v textu odůvodnění nevyjadřuje vůbec. Dle názoru MHMP OPP je provedení této části prací z hlediska památkové péče bezkolizní: konstrukce a prvky nevykazují žádné památkové hodnoty, převýšená ŽB stěna je z pohledu prostupnosti území i pohybu pedantů v ulici Seifertova urbanistickou vadou.

MHMP OPP tedy posoudil návrh demolice stavby jako akceptovatelný z důvodu neshledání stěžejních památkových hodnot k zachování. Stavba, vyjma zajímavého řešení detailu vnějšího obvodového pláště, nevykazuje žádné atributy odůvodňující její nutné setrvání v místě. Hodnota interiérů je mizivá bez hodnotných prvků uměleckého řemesla, veškeré vybavení je typové. MHMP OPP dále u předmětného návrhu neshledal ani z hlediska urbanismu místa žádné zásadní či kladné důvody, pro které by návrh neměl být akceptovatelný, prostředí památkové zóny nebude navrženým zásahem negativně dotčeno, stejně tak ani ochranné pásmo PPR.

Stavba bez č. p. a č. ev. na parc. č. 4372/22 a nemovitosti parc. č. 4372/1, 4372/26, 4372/27, 4372/38, 4372/39, 4372/54, 4372/59, 4375, 4377/5, 4377/6, 4372/36, 4378/5, 4378/6, 3479/5, k. ú. Vinohrady, Praha 2, se nacházejí v památkové zóně Vinohrady, Žižkov, Vršovice, prohlášené vyhláškou hl. m. Prahy č. 10/1993 Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení částí území hl. m. Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany (dále jen vyhláška).

Dle čl. 2 vyhlášky je posláním památkových zón zachovat a trvale chránit kulturně-historické a urbanisticko-architektonické hodnoty vybraných částí území hlavního města Prahy, aby jako organická součást životního prostředí sloužily kulturním, výchovným, společenským a hospodářským potřebám společnosti. Předmětem ochrany v památkových zónách dle čl. 3 vyhlášky jsou v tomto případě: a) historický půdorys a jemu odpovídající prostorová a hmotná skladba, b) urbanistická struktura, charakter objektů a pozemků, architektura objektů a jejich exteriéry, veřejné interiéry včetně řemeslných a uměleckořemeslných prvků, d) panorama památkových zón s hlavními dominantami v blízkých a dálkových pohledech. Pro zabezpečení ochrany a regenerace památkových zón se dle čl. 4 vyhlášky stanoví tyto podmínky pro stavební a další činnost: b) využití prostorů, ploch, území a staveb v památkových zónách musí být v souladu s jejich charakterem, architekturou, kulturní hodnotou, kapacitními a technickými možnostmi, c) veškeré úpravy prostorů, ploch, území a staveb musí směřovat k jejich estetickému, funkčnímu, technickému, kulturnímu a společenskému zhodnocení s ohledem na charakter památkových zón.

V daném případě je předmětem ochrany urbanismus dané části památkové zóny a architektonické ztvárnění exteriéru budovy.

Dotčené plochy leží i v území, které je součástí ochranného pásma památkové rezervace v hl. m. Praze (dále jen OP PPR), vyhlášeného rozhodnutím bývalého odboru kultury NV hl. m. Prahy čj. Kul/5-932/81 ze dne 19. 5. 1981 a jeho doplňkem ze dne 9. 7. 1981, kterými se určuje ochranné pásmo a podmínky pro činnost v něm. OP PPR představuje zároveň ochranné pásmo (v terminologii světového dědictví tzv. nárazníkovou zónu - buffer zone) světové památky, Historického centra Prahy, zapsaného na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO v roce 1992 (dále jen PPR).

Území Vinohrad bylo historickým předpolím Prahy s několika usedlostmi za hradbami. V roce 1843 byl Vinohradům udělen statut obce, která byla následně v roce 1875 rozdělena na dvě samostatné katastrální části Vinohrady a Žižkov. Po zboření hradeb v roce 1866 se započalo s rozsáhlejší městskou výstavbou k čemuž se váže i systematickým rozvoj železniční dopravy v místě. Nádraží (dnešní Železniční stanice Praha hl. nádraží) je v provozu od 14. prosince 1871, kdy z něj byl zahájen železniční provoz Dráhy císaře Františka Josefa. Výstavba Vinohradského železničního tunelu byla započata k rokům 1869-71, roku 1872 byla vybudována budova dnes již neexistující budova nádraží Františka Josefa od arch. Ullmana a Barvitia, kterou v letech 1901-1909 nahradila dnešní secesní budova od arch. Fanty. Na samostatné stanici byla v prostoru nádrží ukončena i samostatná Turnovsko-kralupsko-pražská dráha a roku 1872 zde byla zprovozněna i Pražská spojovací dráha v trase Smíchov – Praha (dnešní žst Praha hl. n.) – Hrabovka. Nádraží následně splynula. V roce 1892 došlo pro nedostatečnost kapacit k rozšíření na 18 kolejí. Podél severní linie kolejiště byly umístěny drobné provozní stavby, které byly postupně demolovány a s rozvojem železnice nahrazeny novými kolejemi. Mezi lety 1988-95 probíhaly plošné demolice technických objektů a rozšíření o nástupiště č. 5-7, v této době vznikala i návrh a stavba žádostí dotčené provozní budovy.

Provozní budova Českých drah byla postavena v letech 1993–1995 přibližně v místě bývalého depa a točny podle projektu SÚDOP Praha skupiny Ing. Petra Brýdla. Provedení kotevního systému třívrstvého obvodového pláště navrhl Ing. Brýdl jako součást vlastního návrhu. Autorkou vnější vrstvy obvodového pláště z režného zdiva je Prof. Ing. akad. arch. Alena Šrámková. Objekt a přilehlé zpevněné plochy se nacházejí mezi ulicí Seifertova, kolejištěm Hlavního nádraží a provozní komunikací SŽ pro záchranné složky pro příjezd k Vinohradským tunelům. Dotčený objekt je volně stojící obklopený zpevněnou plochou. Úroveň přízemí budovy je cca na úrovni kolejiště Hlavního nádraží, tzn. je výrazně výše než klesající niveleta Seifertovy ulice. Výškový rozdíl mezi úrovní chodníku v Seifertově ulici a úrovní zpevněných ploch okolo budovy určené k demolici je vyrovnán betonovou opěrnou stěnou s pletivovým oplocením na vrcholu, která je součástí rozsahu konstrukcí určených k odstranění. Příjezd k objektu je z ulice Seifertova. Pod opěrnou stěnou se nachází pás zeleně se stromořadím. Interiér provozní budovy je řešen čistě účelově, schodiště a dlažby jsou teracové, zábradlí schodišť jsou typová kovová svařovaná s dřevěným madlem, dveře z lisovaného papíru či kovové, jediným ozvláštňujícím prvkem je užití červeného laku na výplňových prvcích, okna byla plastová a plastová jsou i po nedávné plošné výměně. Budova je využívána jako provozní zázemí dráhy (kanceláře, ubytovna, dílny a sklady etc.) na zpevněném terénu je parkoviště zaměstnanců a komunikační plocha areálu žst. Záměrem dotčené konstrukce a svah se zelení navazující na budovy CHS D a CHS E, tzn. č.p. 2581 a č.p. 2584 jsou novodobé z výstavby z posledních let.

Předložený návrh není v rozporu s režimem památkové ochrany stanoveným pro dané území a z hlediska památkové péče je tedy akceptovatelný.

III. Magistrát hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí

dle § 2 odst. 1 a § 6 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ve znění pozdějších předpisů

Magistrát hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí, posoudil výše uvedený záměr z hlediska vlivů na všechny dotčené složky životního prostředí jako přípustný.

Vzhledem k tomu, že předmětný záměr podléhá povolování podle zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, vydává se dle § 2 odst. 1 zákona o JES toto jednotné environmentální stanovisko. Jednotné environmentální stanovisko se vydává namísto těchto správních úkonů:

Stanovisko k odstranění stavby podléhající povolení podle stavebního zákona z hlediska nakládání s odpady v souladu s ust. § 146 odst. 3 písm. a) zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, v platném znění (dále jen „zákon o odpadech“).

Vzhledem k charakteru záměru, kdy se jedná o změnu stávající stavby, se záměr dotýká zájmu odpadového hospodářství v souladu s ust. § 146 odst. 3 písm. b) zákona o odpadech.

Předmětem záměru je odstranění stavby, spojené se vznikem stavebních a demoličních odpadů. V předložené souhrnné technické zprávě je uveden postup odstraňování stavby, výčet odpadů vznikající v průběhu prací a také způsob nakládání s odpady z demolice. Veškeré odpady budou tříděny a předávány oprávněným osobám k dalšímu využití nebo odstranění. Žadatel bude při své činnosti naplňovat povinnosti původce odpadů v souladu s ust. § 15 zákona o odpadech a bude také vést průběžnou evidenci a uchovávat veškeré doklady o předání odpadů v souladu s ust. § 26 vyhlášky č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, a to po celou dobu stavby. K záměru neuvádíme žádné podmínky.

Upozorňujeme, že na str. 9 a v seznamu použité legislativy v souhrnné technické zprávě je použit již neplatný odkaz na legislativu (vyhl. č. 383/2001 Sb. je nahrazena vyhl. č. 273/2021 Sb.).

Během stavby mohou dle souhrnné technické zprávy vznikat v menším množství také odpady obsahující azbest. Upozorňujeme, že při pracích s materiály obsahujícími azbest musí být postupováno ve smyslu § 85 zákona o odpadech a dle § 41 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. V případě ukládání odpadu s obsahem azbestu na skládku je nutné dodržet ust. § 13 vyhlášky č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady. Vybourané stavební a demoliční odpady obsahující azbest musí být neprodleně po vzniku zabaleny do neprodyšných obalů nebo uloženy do utěsněných nádob či kontejnerů a označeny a předány do zařízení pro nakládání s odpady, které je určeno k jejich sběru nebo odstranění. Ke stanovisku neuvádíme žádné podmínky.

Poučení:

Koordinované závazné stanovisko není podle § 149 odst. 1 správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, samostatným rozhodnutím ve správním řízení, proto se proti němu nelze odvolat. Obsah koordinovaného závazného stanoviska lze napadnout postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu v rámci odvolání proti rozhodnutí, které bylo koordinovaným závazným stanoviskem podmíněno.

v z. Ing. Martina Váňová

Ing. arch. Filip Foglar

ředitel odboru územního rozvoje

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. Adresát, ID DS: a4ec6nr

Na vědomí:

2. UZR MHMP – spis

3. BEZ MHMP

4. OPP MHMP

5. OCP MHMP

6. IPR HL. M. PRAHY